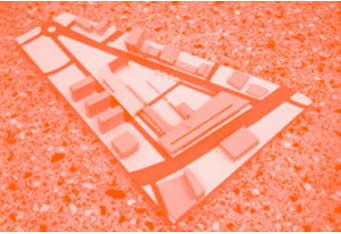

σαρκοφαγικές
ιστορίες για
βίγκαν
τεχνολογικά
μέλλοντα

τάβρος

εκθέτοντας
το κρέας
στον Ταύρο

Διπλωματική εργασία

Φοιτήτρια:
Μαρία Σκεύα

Επιβλέπουσες καθηγήτριες:
Κατερίνα Κοτζιά, Κορίνα Φιλοξενίδου

Ευχαριστώ πολύ τις καθηγήτριές μου, Κατερίνα Κοτζιά και Κορίνα Φιλοξενίδου, τόσο για τη πολύτιμη βοήθεια τους σχετικά με την εκπόνηση της διπλωματικής μου εργασίας, όσο και για την στήριξή τους καθ' όλη τη διάρκεια των σπουδών μου.

περίληψη

Η διπλωματική εργασία αφορά τον σχεδιασμό ενός νέου δημόσιου χώρου έκθεσης της παραγωγής του κρέατος, με σκοπό την διερεύνηση και τον επαναπροσδιορισμό της σχέσης ανθρώπου και ζώου, στο χώρο τον παλιών Δημοτικών Σφαγείων Αθηνών.

Η σχέση του ανθρώπου και του ζώου φαίνεται να έχει αποκτήσει πολλές, διαφορετικές και συχνά αντιθετικές εκφάνσεις, από την εποχή που η σφαγή του δεύτερου είχε συμβολική και κεντρική σημασία για τον πρώτο. Σήμερα, η μαζική σφαγή ζώων για την κάλυψη των όλο αυξανόμενων διατροφικών αναγκών, πραγματοποιείται σε χώρους απομακρυσμένους από την πόλη και το δημόσιο βλέμμα. Επιπλέον, τα διάφορα διατροφικά κινήματα των τελευταίων δεκαετιών φέρνουν στο επίκεντρο της συζήτησης τα πολλαπλά ηθικά και περιβαλλοντικά ζητήματα που σχετίζονται με την σφαγή ζώων και την κατανάλωση της σάρκας τους. Σε έναν τέτοιο κόσμο, όπου η κατανάλωση κρέατος γίνεται ολό και περισσότερο κατακριτέα, και ως απάντηση στα παραπάνω ζητήματα, η επιστήμη έρχεται να αναδείξει έναν νέο, πολλά υποσχόμενο τρόπο εναλλακτικής παραγωγής κρέατος. Το νέο, τεχνολογικό κρέας που αποτελεί πιστή αναπαράσταση του προκατόχου του, παράγεται από ζώα, χωρίς όμως να τα σκοτώνει.

Έχοντας, όμως, εξασφαλίσει ηθικό, γρήγορο κρέας, κάτι συνεχίζει να λείπει. Όσο το κρέας παράγεται και προετοιμάζεται σε generic χώρους μακριά από τα αστικά κέντρα, τα μέρη μιας τελετουργίας που ήταν λιγότερο ή περισσότερο γνωστά στους πολίτες, χάνονται όλο και περισσότερο. Έτσι, προκύπτει η ανάγκη δημιουργίας ενός χώρου στον αστικό ιστό που, διαστέλλοντας τον χρόνο ανάμεσα στα στάδια της νέας διαδικασίας παραγωγής, έχει ως στόχο την επαναφορά της τελετουργίας. Αυτό, σε συνδιασμό με τη λειτουργία ενός εκθεσιακού χώρου, στοχεύει στην έκθεση του κρέατος, δηλαδή, τόσο στην παρουσίασή του μέσα στην πόλη, όσο και στον ορισμό του ως έκθετο, ανοικτό σε ερμηνεία και νέες συνδέσεις που θα τροφοδοτίσουν την μελλοντική εικόνα της σάρκας.

Όλα αυτά, συμβαίνουν στον TABPO, στο χώρο τον παλιών Δημοτικών Σφαγείων Αθηνών. Πλέον, το εως τώρα εγκαταλελειμμένο οικόπεδο της οδού Πειραιώς, αποτελεί ξανά δημόσιο αγαθό, σίγουρα υπερτοπικού ενδιαφέροντος, αλλά και τοπικού, διαθέτωντας τον εαυτό του πίσω στο ενδιαφέρον της κοινότητας του Ταύρου.

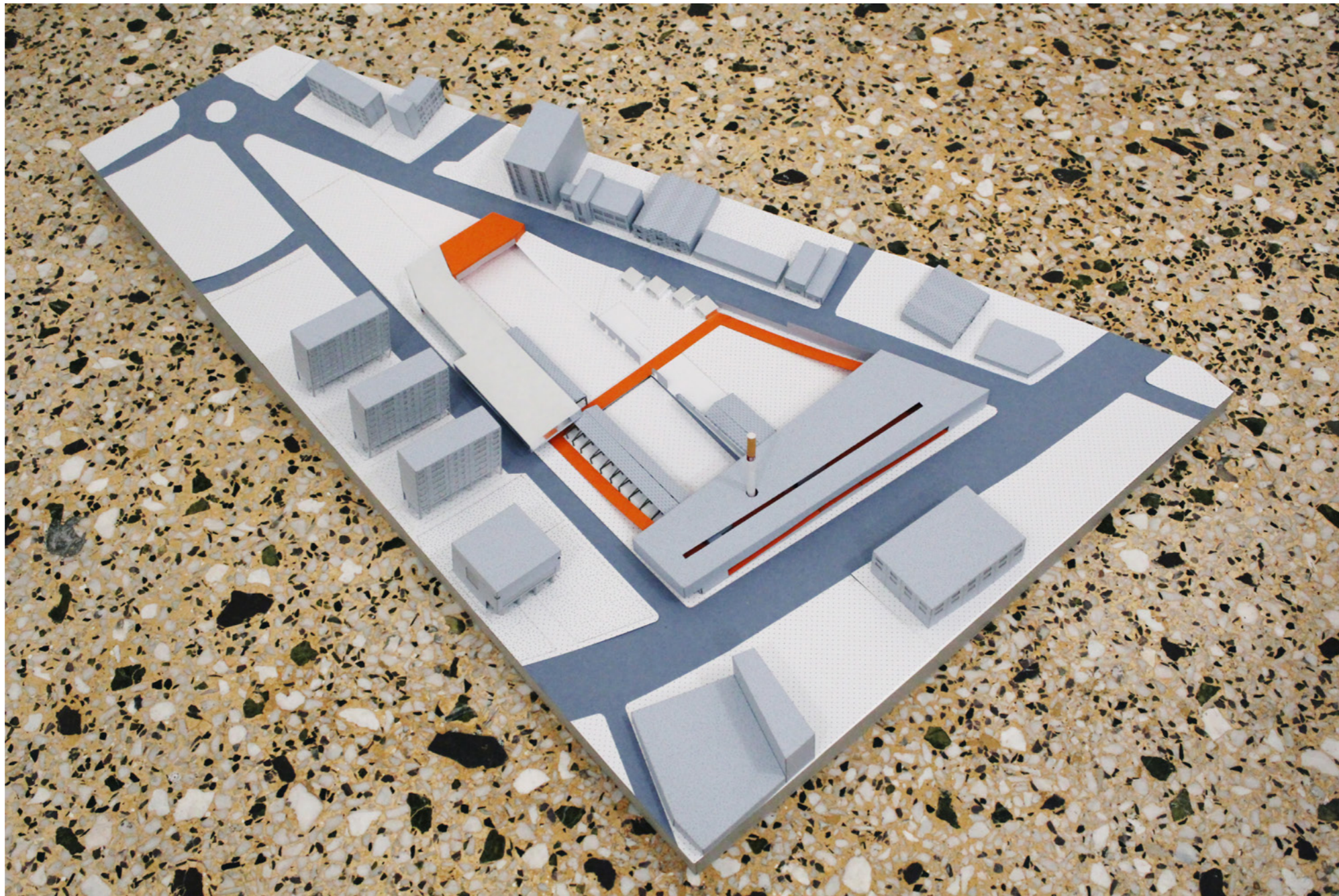
abstract

This design thesis deals with the design of a new public space for exposing of meat production, in order to explore and redefine the relationship between man and animal, in the space of the old Municipal Slaughterhouses of Athens. The relationship between man and animal seems to have acquired many different and often contradictory manifestations, since the time when the slaughter of the latter had a symbolic and central meaning for the former. Today, the mass slaughter of animals to meet the ever-increasing nutritional needs takes place in places far from the city and the public eye. In addition, the various food movements of the last decades have brought multiple ethical and environmental issues related to the slaughter of animals and the consumption of their flesh to the forefront of the debate.

In a world, where meat consumption is becoming increasingly reprehensible, and in response to the above issues, science is coming up with a new, promising way to produce meat. The new, technological meat, which is a true reproduction of its predecessor, is produced from animals without killing them.

But even after having secured ethical, fast meat, something is still missing. As meat is produced and prepared in generic spaces far from urban centres, the parts of a ritual

that were more or less familiar to citizens are increasingly lost. Thus, the need arises to create a space in the urban fabric that, by expanding the time between the stages of the new production process, aims to restore ritual. This, combined with the function of an exhibition space, aims to expose meat, that is, both to present it in the city and to define it as an exposed artifact, open to interpretation and new connections that will feed the future image of flesh. All this is happening at TABROS, in the old Municipal Slaughterhouses of Athens. Now, the abandoned plot of land on Pireos Street is once again a public asset, certainly of hyper-local interest, and at the same time local, placing itself back in the interest of the Tavros community.

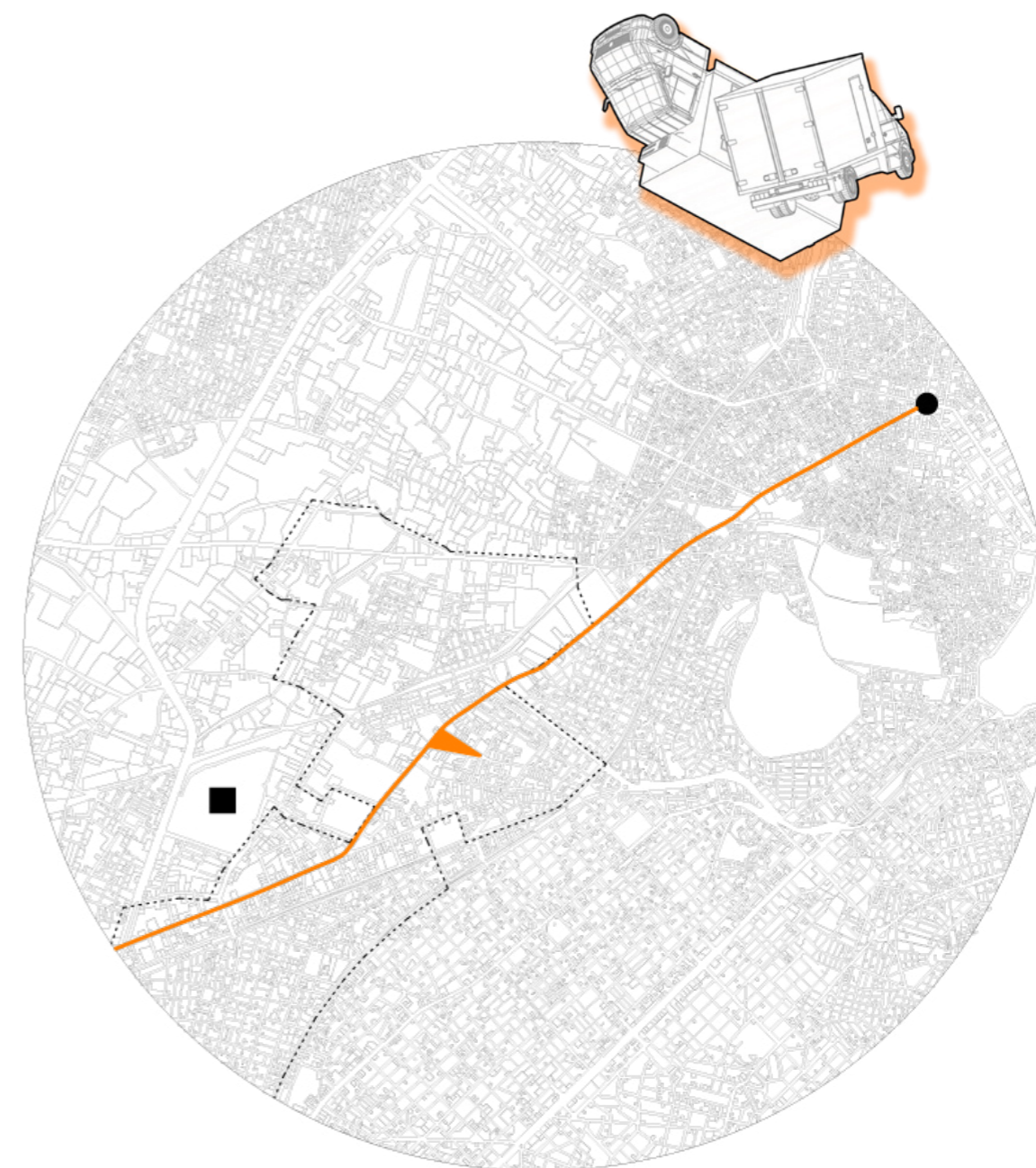

Ο Ταύρος είναι μια περιοχή στην Αθήνα

Εκεί, υπάρχει ένα εγκαταλελειμμένο οικόπεδο, στη θέση του οποίου από το 1920 έως το 1968 λειτουργούσαν τα Δημοτικά Σφαγεία Αθηνών.

Τα Σφαγεία, παρ' όλη τη κακή εικόνα που είχαν, λειτούργησαν καταλυτικά για την ευημερία του Ταύρου. Με αυτή την έννοια, αποτέλεσαν δημόσιο αγαθό. Έτσι, δημιουργείται η ανάγκη να επαναθέσουμε τον νέο χώρο παραγωγής κρέατος στο δημόσιο ενδιαφέρον, τόσο σε υπερτοπικό όσο και σε τοπικό επίπεδο. Αυτό επιτυγχάνεται τόσο μέσω του ίδιου του προγράμματος, όσο και λόγω της κομβικής σχέσης του οικοπέδου με άλλες τοποθεσίες σχετικές με το κρέας και την εγγύτητά του με την οδό Πειραιώς.

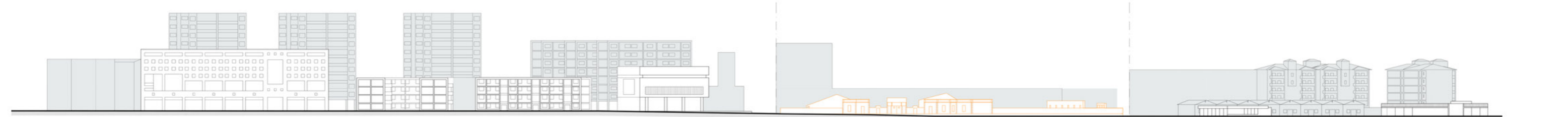

- Πειραιώς
- Παλιά Δημοτικά Σφαγεία Αθηνών
- Βαρβάκειος Αγορά
- Λαχαναγορά Ρέντη

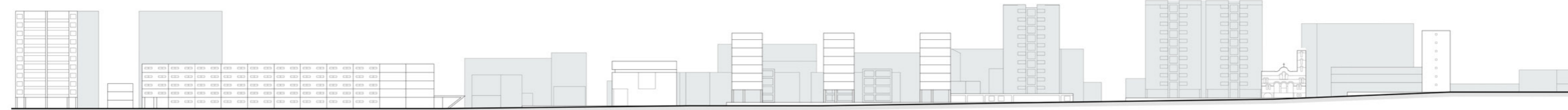
ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΠΑΛΙΕΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΕΣ ΠΑΛΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΦΑΓΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ (ΜΑΝΤΡΑ) ΠΑΛΙΟΙ ΣΤΑΒΛΟΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΠΟΘΗΚΕΣ

Όψη οδού Χρ. Σμύρνης

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΚΕΠ ΤΑΥΡΟΥ ΠΑΛΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΦΑΓΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΑΛΙΟΙ ΣΤΑΒΛΟΙ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ / ΜΑΝΤΡΑ ΦΟΡΤΗΓΩΝ

Όψη οδού Πειραιώς

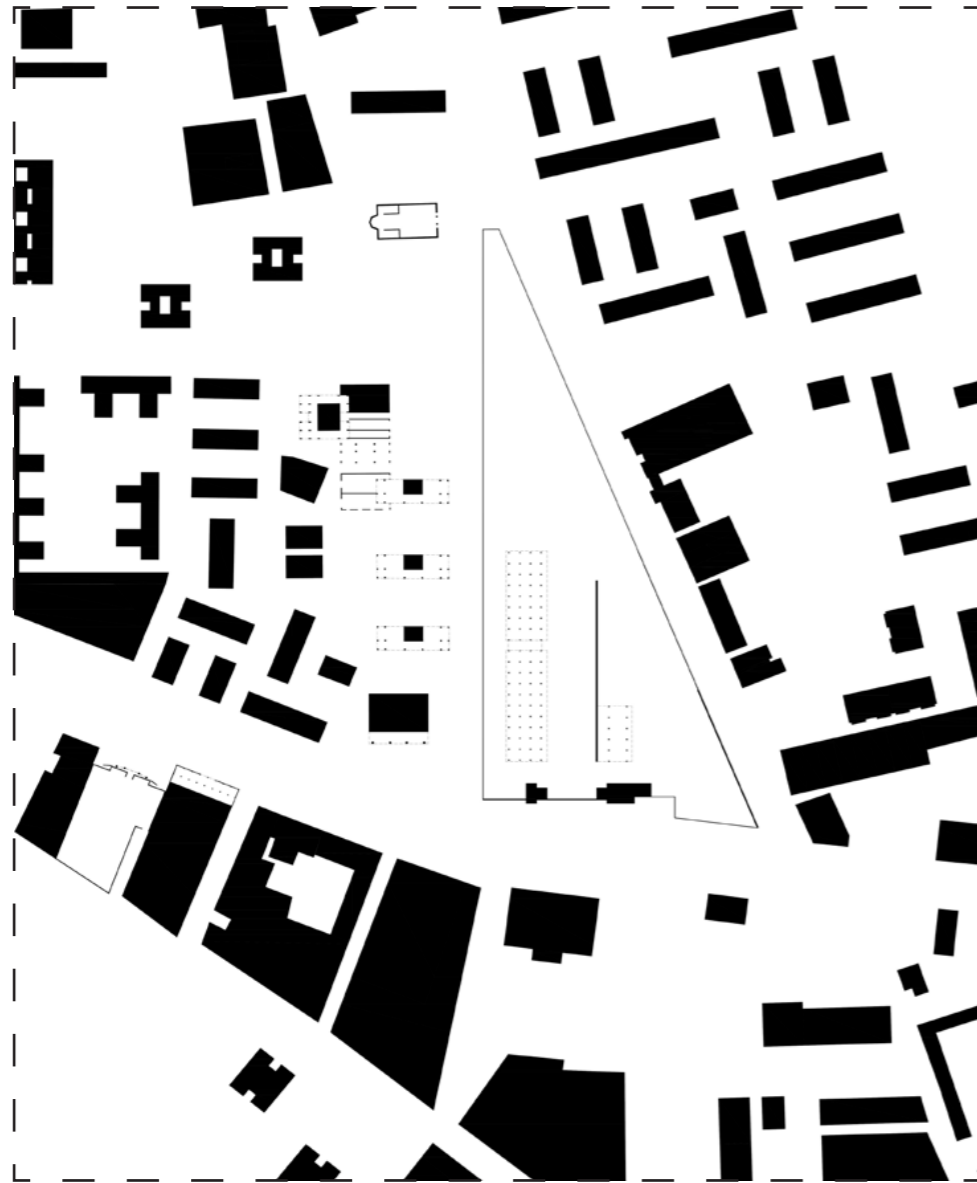
ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΕΠ ΤΑΥΡΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Όψη οδού Επταλόφου

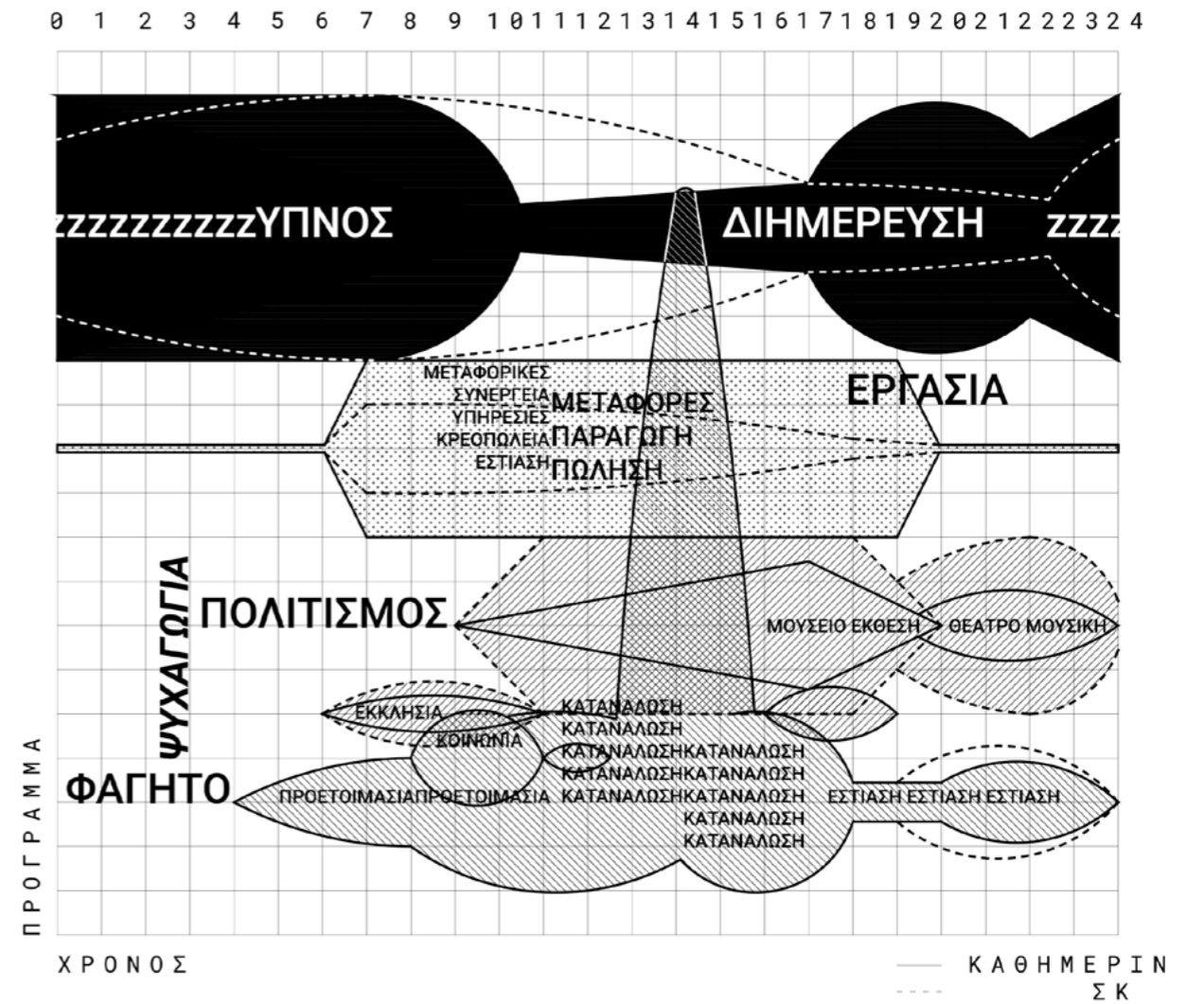

Η Πύλη των Δημοτικών Σφαγείων από την οδό Πειραιώς, όπως σόζεται μέχρι σήμερα (1981)

διάγραμμα ποιοτικής καταγραφής δημόσιων χώρων στο επίπεδο του δρόμου
 Η εκκλησία, τα ισόγεια των πολυκατοικιών, οι μικρές πλατείες ανάμεσα στις εργατικές πολυκατοικίες, το Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης, το σουβλατζίδικο δίπλα, και, περιστασιακά, το εγκαταλελειμμένο οικόπεδο λειτουργούν ως κοινωνικοί πυκνωτές

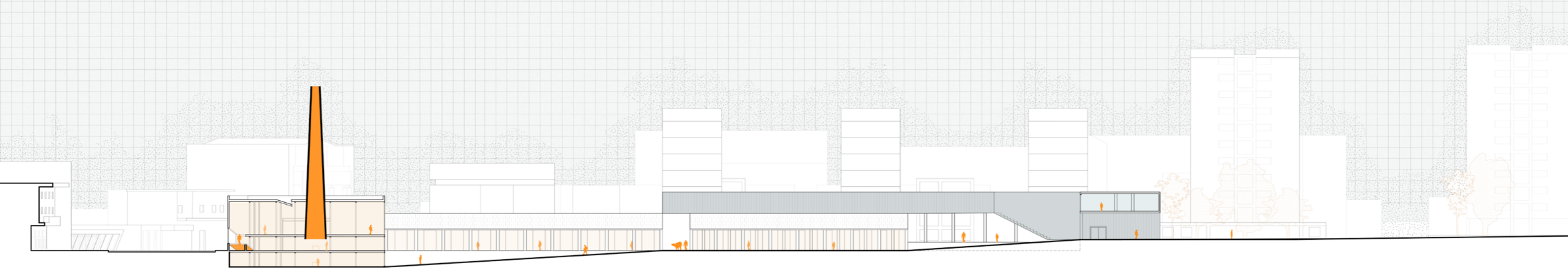

διάγραμμα ποιοτικής καταγραφής σχέσης προγράμματος-χρόνου πιθανού επισκέπτη
 προσδιορισμός σχέσης φαγητού και πολιτισμού
 η γρήγορη και αναγκαία προετοιμασία και κατανάλωση φαγητού σε σύγκριση με την κατανάλωση στον ελεύθερο χρόνο

- κατοικία
- υπηρεσίες
- εργαστήρια-αποθήκες
- καταστήματα
- πολιτισμός

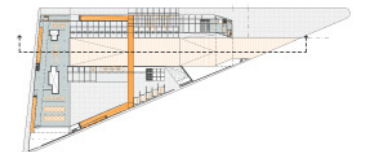

Κατακόρυφη κοπή α-α'

Η δημόσια διαδρομή-βύθιση

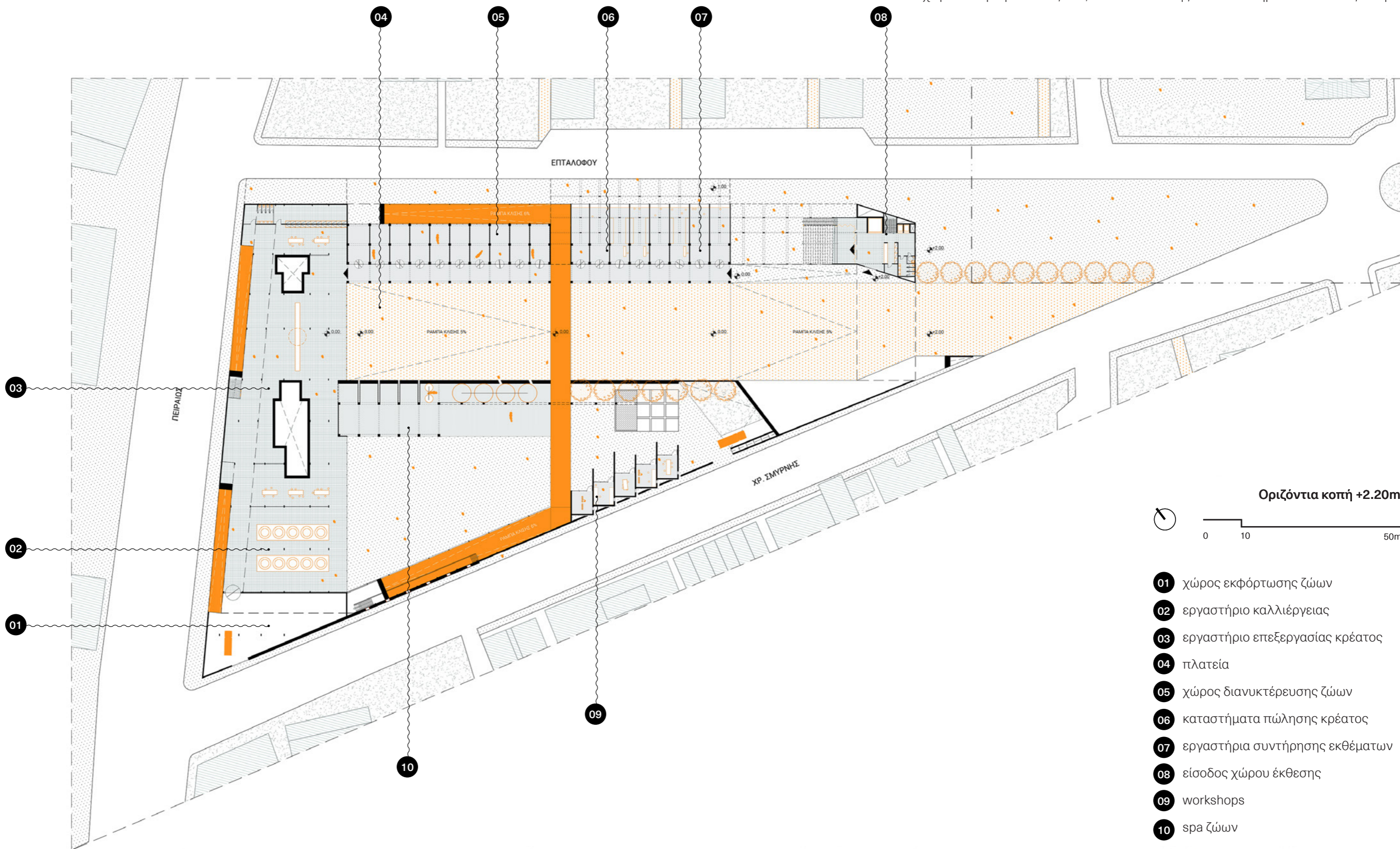
Η σκιά από την προβολή ενός εκ πρώτης όψης κλειστού κτιριακού όγκου πάνω σε μια φαρδιά διαδρομή ορίζει την κύρια είσοδο στο οικόπεδο και τον δημόσιο χώρο. Η δημόσια διαδρομή επεκτείνεται ώστε να γίνει μια στενόμακρη πλατεία με τρία μέτωπα: το όγκο των εργαστηρίων που λειτουργεί σαν μια οθόνη από τρεις στρώσεις προγράμματος πάνω σε ένα βάθρο, διαγραμματοποιώντας την παραγωγή του κρέατος, και, αριστερά και δεξιά, τα παλιά στέγαστρα που λειτουργούν πλέον ως στοές και άξονες κίνησης.

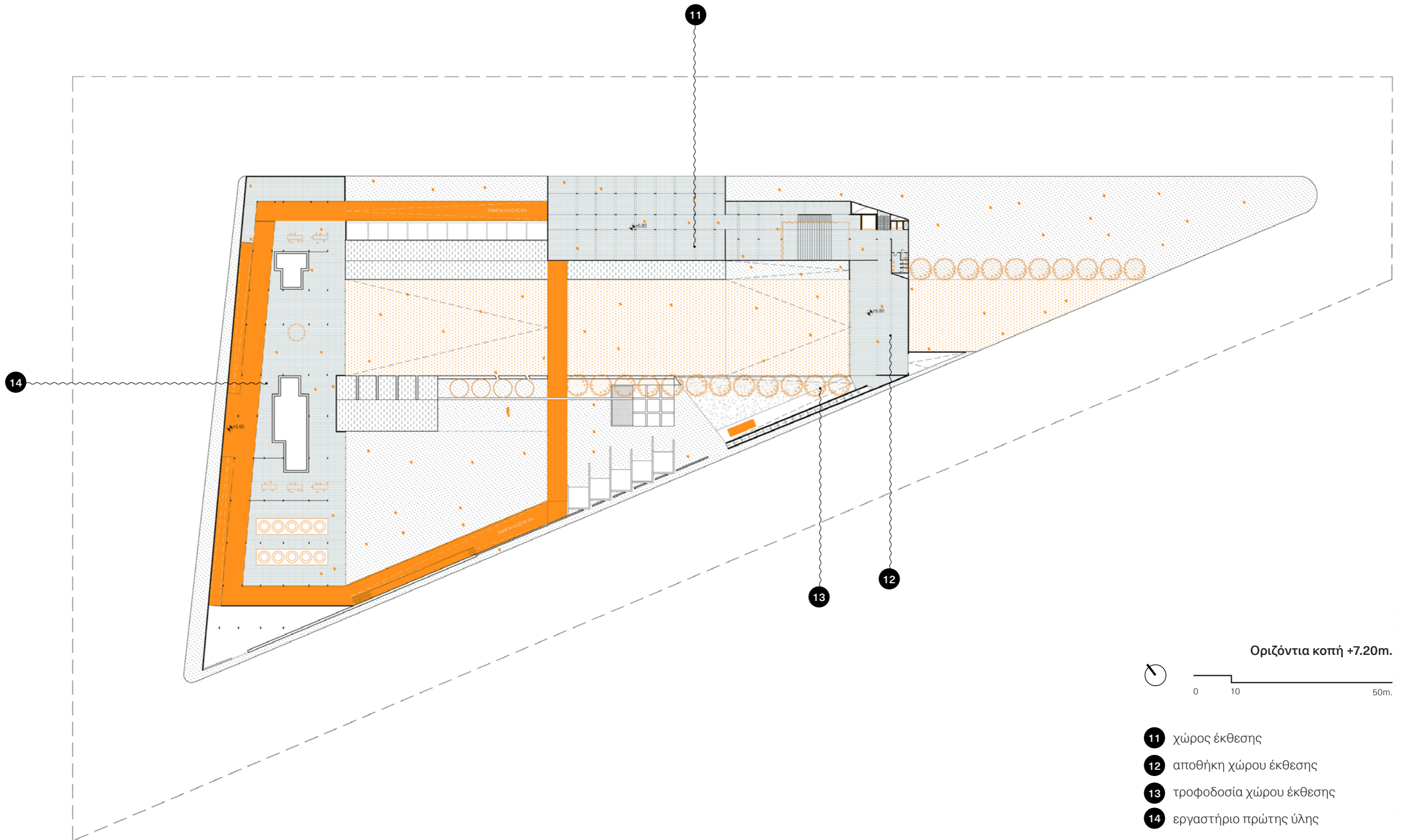
0 10 50m.

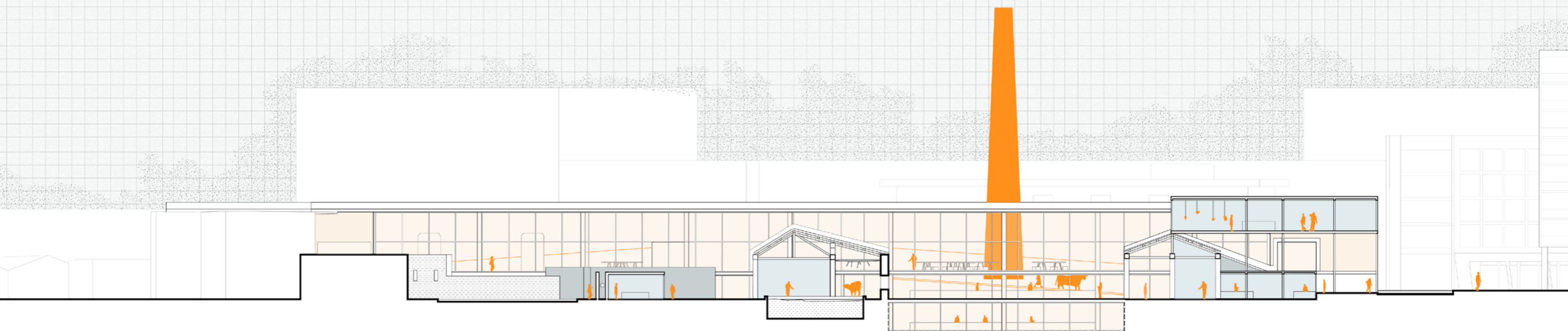
Κίνηση ζώου-ανθρώπου

Περίπου στη μέση της, η δημόσια διαδρομή-πλατεία τέμνεται από μια στενότερη, πορτοκαλή διαδρομή. Σε αυτό το σημείο τομής, η κίνηση του επισκέπτη συνδιάζεται με την κίνηση του ζώου. Η πορτοκαλή κυκλική διαδρομή, αφού περάσει μέσα από το παλιό στέγαστρο, μεταμορφώνεται στον κατακόρυφο άξονα σε ράμπα για να διασχίσει τους στάβλους των ζώων, να φέρει τον επισκέπτη και το ζώο στο εσωτερικό του εργαστηρίου επεξεργασίας της πρώτης ύλης, και αφού βγει από αυτό, να γίνει πάλι ράμπα, που αυτή τη φορά προσφέρει θέαση στον χώρο καθαρισμού των ζώων, ώστε να καταλήξει στο ίδιο σημείο από όπου ξεκίνησε.

Όταν η κυκλική, πορτοκαλή διαδρομή εισέρχεται στον όγκο των εργαστηρίων, συναντά μια άλλη ράμπα, με την οποία ενώνονται. Η ράμπα αυτή, έχει παραλάβει την κίνηση του ζώου όταν φτάνει στο οικόπεδο και όταν φεύγει από αυτό. Αποτελεί και το μόνο άνοιγμα της κατατα άλλα μονολιθικής όψης επί της οδού Πειραιώς και προσπαθεί να αποτελέσει τη γρήγορη απάντηση στα ηθικά ερωτήματα γύρω από την μοίρα του ζώου.

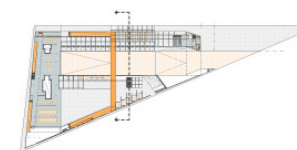

Κατακόρυφη κοπή β-β'

Οι χώροι καλλιτεχνών, η οθόνη, ο χώρος έκθεσης και τα καταστήματα

Μπροστά από την οθόνη του εργαστηρίου, το υπόλοιπο πρόγραμμα σπάει και διασπείρεται γύρω από τη φαρδιά διαδρομή, συσχετιζόντας τον εαυτό του με τον χαρακτήρα του δρόμου που το ορίζει κάθε φορά, στο επίπεδο του ισογείου. Έτσι, τα workshops των καλλιτεχνών επιθυμούν να λειτουργήσουν σε διάλογο με τα απέναντι συνεργεία και εργαστήρια δερμάτων της περιοχής. Στην άλλη μεριά του οικοπέδου, ανάμεσα από τον στενό κάναβο του παλιού κτιρίου και στην πιλοτή του χώρους έκθεσης, τα νέα κρεοπωλεία και οι χώροι συντήρησης του εκθεσιακού υλικού, παρατίθενται στο δημόσιο βλέμμα και χαρακτήρα που διαμορφώνουν οι μικρότερες πλατείες, η εκκλησία και το σουβλατζίδικο της γειτονιάς.

0 5 10μ.

